

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/134/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112010693
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112010693.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. januára 2015 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín a obžalovaného

C. T.

nar. XX.XX.XXXX v W. L., W. A. trvale bytom F., U. XXXX/X, prechodne bytom U., R. XXX/XX,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 2T/44/2012-284 zo dňa 17.06.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného ako aj prokurátora z a m i e t a - j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 2T/44/2012-284 zo dňa 17.06.2014 bol obžalovaný C. T. uznaný vinným zo zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., pretože ako konateľ daňového subjektu T., spol. s r.o. so sídlom v F., U. 1, IČO: 34120165, si v daňovom priznaní k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2008 vykázal daňovú stratu na dani z príjmov právnickej osoby vo výške 1.856.311,-Sk (61.618,23,-€), pričom do výdavkov v účtovníctve neoprávnene zahrnul aj fiktívne faktúry údajne vystavené spoločnosťou K., s.r.o. pod č. 114/05/08, č. 022/05/08 a č. 178/08/07 v celkovej sume 680.000,-Sk (22.571,86,-€), fiktívne faktúry údajne vystavené spoločnosťou E. F. spol. s r.o. pod č. 29/02/08, č. 36/02/08, č. 43/03/08, č. 49/03/08 a č. 37/103/08 v celkovej sume 1.391.300,-Sk (46.182,70,-€) a fiktívnu faktúru od spoločnosti R. s.r.o. pod č. 422008 vo výške 3.520.000,-Sk (116.842,59,-€), ktoré tieto spoločnosti nevystavili, čím znížil svoju daňovú povinnosť o 35.263,46,-€ (1.062.347,-Sk), taktiež si za zdaňovacie obdobie I.Q. 2008, II.Q. 2008 a III.Q. 2008 neoprávnene na základe všetkých vyššie uvedených fiktívnych faktúr uplatnil právo na odpočítanie DPH vo výške 36.334,43,-€ (1.094.611,-Sk).

Bol za to odsúdený podľa § 276 ods. 3 Tr. zákona účinného v čase spáchania s poukazom na § 36 písm. j) Tr. zákona, s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona za použitia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky za súčasného probačného dohľadu. Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zákona súd zároveň obžalovanému uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom sociálnemu výcviku.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bol napadnutý odvolaniami prokurátora okresnej prokuratúry a obžalovaného. Odvolanie obžalovaného smerovalo proti výroku o vine. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný namietal, že predmetného skutku sa nedopustil.

Nikdy nemal úmysel skrátiť daň, a preto popiera, že by do výdavkov v účtovníctve mal neoprávnene pojať fiktívne faktúry popísané v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Faktúry nevystavoval a rovnako ani s nimi súvisiace doklady. So spoločnosťou K. obchodoval, ale kontakty s ňou mal predovšetkým ním splnomocnený H. A.. Rovnako to bolo aj so spoločnosťou E. R.. Žiadal preto, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a on spod obžaloby oslobodený.

Odvolanie prokurátora smerovalo proti výroku o treste. Podľa názoru prokurátora, tento výrok nezodpovedá účelu trestu podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Vychádzajúc z celkovej výšky skrátenej dane, ktorú obžalovaný svojím konaním zavinil a s prihliadnutím na celkové okolnosti prípadu je zrejmé, že uloženie trestu odňatia slobody v jeho podmiennej forme nie je u obžalovaného v úmere k spáchanému činu a individuálnu a generálnu prevenciu trestu by mohol splniť len nepodmienečný trest odňatia slobody. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach navyiac poukázal, že neboli splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. pre mimoriadne zníženie trestu a žiadal preto, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol rozsudkom vo veci sám tak, že obžalovanému uloží nepodmienečný trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky obžalovaného C. T. pokiaľ sa týka uznania viny nepovažoval za dôvodné.

Odvolací súd však nezistil ani pochybenie súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu, tak ako to namietal prokurátor v podanom odvolaní. Tak predovšetkým podľa názoru odvolacieho súdu v predmetnej trestnej veci bol dôvod pre použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody. Okolnosti prípadu jednoznačne odôvodňujú použitie tohto ustanovenia. V prvom rade je potrebné uviesť, že konanie obžalovaného spočívalo vo dvoch fázach. Na jednej strane znížil svoju daňovú povinnosť o 35.263,46 €, ktorá daňová povinnosť mu však bola rozhodnutím daňového úradu dovyrúbená a na druhej strane uplatnil právo na odpočítanie DPH vo výške 36.334,43 €, ktorá suma mu však vyplatená nebola. Štátu resp. daňovému úradu teda škoda nevznikla. Odvolací súd vychádzajúc z týchto podstatných faktov, ako aj vzhľadom na to, že od spáchania skutku uplynulo už pomerne dlhé obdobie, dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému súdom prvého stupňa je zákonný, ale hlavne schopný splniť účel vyžadovaný Trestným zákonom.

Z uvedených dôvodov nepovažoval preto odvolací súd odvolania obžalovaného ale ani prokurátora za dôvodné a tieto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.